EBÛ BEKR ES-SAYRAFÎ

Şafiî mezhebindeki hadîs, fıkıh, usul-i hadîs, usul-i fıkh âlimlerinden. İsmi, Muhammed bin Abdullah, künyesi Ebû Bekr olup, Sayrafî lakabıyla tanınır. İlim tahsili için çok çalıştı, çeşitli kitaplar yazdı. 330 (m. 941) târihinde, Rebî-ül-evvel ayının son Perşembe günü, Mısır'da vefât etti. (Receb ayında olduğu da rivâyet edilmiştir.)

Sayrafî; Ahmed bin Mensûr Ramâdî, Ali İbni Süreyc ve daha pek çok âlimden ilim öğrendi ve hadîs-i şerîf rivâyet etti. Kendisinden de Ali bin Muhammed ve ondan sonra gelen âlimler hadîs-i şerîf rivâyetinde bulundu.

O, Şafiî âlimleri arasında usul ve kıyas bilgilerinde en yüksek, geniş anlayışlı, isâbetli görüşleri olan fazîlet sahibi bir âlimdi. Hadîs-i şerîf almada çok titiz davranırdı. Bu husûsta: "Resûlullahın (aleyhisselâm) buyurmadığı bir hadîs-i şerîfi, Resûlullaha (aleyhisselâm) isnâd eden kimsenin, sonradan iyi hali görünse de rivâyetini asla kabûl etmeyiz" demiştir. Esnevî, onun fıkıh ve usulde imam olduğunu bildirdi. Fıkıh usulü hakkında yazmış olduğu kitaplar, bu husûsta yazılmış en kıymetli eserlerdendir.

Ebû Bekr el-Kaffâl fıkıh usulü hakkında yazmış olduğu kitapta şöyle anlatıyor: "Ebû Bekr Sayrafî; Allahü teâlânın yarattığı kulları arasında İmâm-ı Şafiî'den sonra usul ilmini en iyi bilen idi. Şafiî âlimleri arasında ilk olarak ilm-i şurût'a başlayan odur. Bu husûsta çok güzel bir üslûbla kitap te'lîf etti."

Onun kadr-ü kıymetine delalet eden eserlerinden ba'zıları şunlardır:

Kitab-ün-fi'ş-şurût, Kitab-ün-fi'l-icmâ', Şerh-i risâlet-iş-şâfiî, Delâil-ül-a'lâm alâ Usûl-il-ahkam fî usûl-il-fıkh ve Kitâbü-ferâiz.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-üş-Şâfiiyye cild-3, sh. 186

2) Vefeyât-ül-a'yân cild-4, sh. 199

3) Târîh-i Bağdâd cild-5, sh. 449

4) Tehzîb-ül-esmâ ve'l-lüga cild-2, sh. 193

5) Şezerât-üz-zeheb cild-2, sh. 325

6) Miftâh-üs-se'âde cild-2, sh. 317

7) El-A'lâm cild-5, sh. 224

8) Mu'cem-ül-müellifîn cild-10, sh. 220